

i ustanovení o vybírání všeobecného vodného — mohla býti platně schválena min. fin. Nss trvá na tomto právním názoru i v daném případě. Jest tudíž uvedená námitka stížnosti bezdůvodnou.

Stížnost uplatňuje dále, že se osvobození podle § 51 zák. č. 44/27 vztahuje i na jednotnou dávku k nájemnému zavedenou šora uvedenými pravidly, poněvadž tato dávka, pokud jde o všeobecné vodné a poplatek za používání obecních stok, se nevybírám za zvláštní výhody obcí poskytnuté. Ani tuto námitku nemohl nss shledati důvodnou.

Nss setrval v tomto ohledu na právním názoru, vysloveném v nál. Boh. A 10.133/32, ve kterém vyslovil, že se za účinnosti šora uvedených pravidel osvobození od obecních dávek, stanovené v § 51 zák. č. 44/27 nevztahuje na onu kvotu dávky k nájemnému, která podle § 6 odst. 4 a 6 připadá na všeobecné vodné, resp. na poplatek za používání obecní stoky.

Pokud stížnost uvádí zvláště, že všeobecné vodné může podle své podstaty býti vybíráno jen potud, pokud se skutečně voda odebírá z obecního vodovodu a neplatí se z tohoto titulu zvláštní vodné, a že proto všeobecné vodné, které podle zmíněných pravidel se vybírám bez ohledu na to, zdali a v jakém množství poplatník odebírá vodu z obecního vodovodu a platí za to zvláštní vodné, není poplatkem za zvláštní výhodu nebo plnění se strany obce a jejího podniku ve smyslu § 51 cit. zák., jest poukázati k tomu, že všeobecné vodné a zvláštní vodné jsou poplatky na sobě úplně nezávislé. Všeobecné vodné platí se za možnost odebíráti vodu z obecního vodovodu (podle odst. 4 § 6 prav. se kvota připadající na všeobecné vodné neplatí v místech, kde není vodovod neb veřejná studna zřízena), zvláštní vodné pak za skutečně odebranou vodu.

Není vnitřního důvodu, který by bránil tomu, aby poplatek za používání obecního vodovodu ve smyslu § 28 ob. fin. nov. byl vybírám vedle sebe jednak ve formě náhrady za to, že obec zřízením a udržováním obecního vodovodu poskytuje možnost používati tohoto veřejného zařízení, jednak ve formě vodného zvláštního jako náhrady za vodu skutečně odebranou. Ani v takovémto případě všeobecné vodné neztrácí povahy poplatku ve smyslu § 28 ob. fin. nov., neboť i tu má povahu plnění, které se platí obci se zřetelem na existenci a provoz veřejného vodovodního zařízení jako náhrada za to, že obec poskytuje poplatníku možnost tohoto zařízení používati (srv. Boh. A 4669/25, 9317/31).

Ohledně poplatku za používání obecní stoky namítám stížnost zvláště, že st-lé platili obci při koupi staveníště poplatky investiční a pak za připojení ke kanalisaci stočné, takže nejde o zařízení obcí zřízené. Nss nemohl ani v tom stížnosti přisvědčiti, neboť nemění na povaze poplatku za užívání obecní stoky jako obecního poplatku za výhodu obcí poskytnutou (viz Boh. A 9352/31) nic, jakým způsobem byly hrazeny náklady se zřízením obecní kanalisace spojené. — — —

Č. 10.455.

Stavební právo (Čechy): I. * Usnesení obecního zastupitelstva ve smyslu § 21 a § 131 č. 2 stav. řádu není třeba opatřiti, dává-li

stavební úřad podle § 19 č. 2 stav. ř. na vědomí stavební čáru již ustanovenou. — II. * Soused nemá právní nárok na změnu pravoplatně ustanovené stav. čáry.

(Nález ze dne 30. března 1933 č. 20.353/32.)

V ě c: Eduard V. v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze o stanovení stavební čáry.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem městské rady v B. z 25. srpna 1928 dáno bylo manželům Janu a Anně P. v B. na základě místního ohledání, provedeného dne 16. srpna 1928 na vědomí, že stavební čára pro projektovanou novostavbu na stav. parcelách č. kat. . . shodovati se bude s upravovací čárou vyznačenou v plánu polohy, jak byla schválena obecním zastupitelstvem dne 4. dubna 1900. Odvolání, jež st-l jako majitel soudsedního domu, proti rozhodnutí tomuto v pořadu stolic podal, bylo žal. úřadem zamítnuto.

Stížnost proti rozhodnutí žal. úřadu st-lem podaná, spatřuje nezákonnost nař. rozhodnutí především v tom, že potvrdilo v instančním pořadu uvedený výměr městské rady přes to, že stanovení stav. čáry — jak st-l v opravných prostředcích instančních vytýkal — vyhrazeno je podle §§ 21 a 131 č. 2 stav. řádu pro Čechy obecnímu zastupitelstvu, takže městská rada nebyla vůbec příslušná, aby o stavební čáře rozhodla. Námitku tuto neshledal nss důvodnou.

Stížnost má ovšem pravdu, že § 21 a § 131 č. 2 vyhrazuje ustanovení, resp. stanovení stav. čáry obecnímu zastupitelstvu, a že městská rada není příslušná, aby stav. čáru určila. V daném případě byla však stav. čára, o niž jde, podle obsahu nař. rozhodnutí i správních spisů již stanovena usnesením obecního zastupitelstva ze 4. dubna 1900, což ostatně i stížnost připouští, popírajíc toliko, že stanovení stav. čáry plánem polohy je závazné pro všechnu budoucnost.

Pak ovšem není výměr městské rady v B. z 25. srpna 1928, kterým bylo stavebníkům dáno »na vědomí, že stav. čára pro projektovanou novostavbu shodovati se bude s upravovací čárou, vyznačenou v plánu polohy, jak byla schválena obecním zastupitelstvem dne 4. dubna 1900«, považovati za stanovení stav. čáry ve smyslu § 21, resp. § 131 č. 2 stav. řádu, nýbrž za pouhé sdělení stav. čáry již ustanovené ve smyslu 2. odstavce § 19 stav. řádu, kteréžto sdělení nejsou vyhrazeno obecnímu zastupitelstvu spadá ve smyslu § 130 stav. řádu do kompetence městské rady.

Stížnost ovšem poukazuje na to, že při stav. komisi byl podán zastupcem státní správy silniční za souhlasu st-le a jiných sousedů návrh, aby stav. čára byla určena nově a odchylně od usnesení obecního zastupitelstva ze 4. dubna 1900. O tomto návrhu mělo po názoru stížnosti rozhodnouti obecní zastupitelstvo.

Jde tedy o to, zda st-li plynul z uvedené okolnosti a zejména z toho, že i on sám se domáhal změny stav. čáry, stanovené podle usnesení obecního zastupitelstva, právní nárok, aby stav. úřad rozhodnutí obecního zastupitelstva o této žádosti vyvolal. Tuto otázku musel nss zodpovědět záporně. Je sice pravda, že obecní zastupitelstvo může stav.

čáry, pravoplatným způsobem stanovené, uzná-li toho potřebu, i měniti, takže prvotní usnesení nemá povahu aktu naprosto nezměnitelného a pro všechnu budoucnost závazného; leč z tohoto oprávnění obecního zastupitelstva neresultuje nárok jednotlivých interesentů, aby se tak stalo a aby obecní zastupitelstvo oprávnění jemu příslušejícího použilo. Dokud obecní zastupitelstvo samo opatření takové neučiní, jsou stav. čáry jím určené závazny jak pro jednotlivce, tak i pro stav. úřad, povolující stavbu a sdělující stav. čáru (srov. § 19 odst. 2 stav. řádu). Nemá-li však zájemník právní nárok na změnu stav. čáry, pravoplatně stanovené, není jeho subj. právo porušeno, když stav. úřad se při sdělení stav. čáry řídí podle platného usnesení obecního zastupitelstva, a není porušením onoho práva, když nepřihlíží k námětu, učiněnému v tom směru, aby obecní zastupitelstvo použilo práva mu po zákonu příslušejícího.

Ježto tedy tím, že stav. úřad o návrhu st-lově nevyvolal usnesení příslušného orgánu o změně stav. čáry, subj. právo st-lovo nebylo porušeno, bylo stížnost zamítnouti.

Č. 10.456.

Učitelstvo: * Řídící učitel obecné školy (ředitel občanských škol), který odešel do výslužby před 1. lednem 1926, nemá podle zák. č. 70/30 nárok, aby jeho pensijní základna, určená podle § 20 vl. nař. č. 96/30 byla zvýšena o ředitelský přídavek ve výši stanovené §em 15 učit. zák. č. 104/26.

(Nález ze dne 30. března 1933 č. 20726/32.)

Věc: Josef N. v B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o výměru odpočivného.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výnosem zšr-y v Brně z 26. srpna 1924 byl st-l jako řídící učitel obecné školy chlapecké v B. dnem 31. prosince 1924 dán na trvalý odpočinek po více než 42leté započitatelné službě s výslužným 19.254 Kč a jednotným drah. přídavkem II. rodinné třídy 3.360 Kč podle § 27 odst. 2 zák. č. 274/19. Výnosem téže zšr-y z 20. srpna 1930 bylo st-li ve smyslu § 20 odst. 5 vl. nař. č. 96/30 poukázáno výslužné 28.050 Kč jakožto 100% pensijní základny, totiž služného 11. platového stupně ročních 27.600 Kč a ředitelského přídavku 450 Kč ročně.

V námitkách proti tomuto výměru podaných domáhal se st-l také zvýšení funkčního přídavku, dovozuje, že ustanovení § 20 odst. 5 vl. nař. cit. jest nezákonné. Tyto námitky zamítla zšr v Brně výnosem z 30. srpna 1930 s tímto odůvodněním: »Zákon z 20. května 1930 č. 70 Sb. zmocnil v § 5 vládu, aby stanovila předpisy pro určení pensijní základny podle služebního poměru učitelova v den skončení činné služby způsobem, nepřesahujícím míru stanovenou předpisy pro převod do nových platů podle dílu V, 1 učit. zák. č. 104/26. Na základě a v rámci tohoto zmocnění ustanovila vláda v § 20 vl. nař. z 26. června 1930 č. 96 Sb. pensijní základnu učitelů národních škol v úvahu přicházejících a dodala v odstavci 5 tohoto paragrafu, že tato pensijní základna se u správců škol, řídících učitelů obecných škol a ředitelů občanských škol